

Podsumowanie przygotowane zostało w oparciu o analizę wniosków o dofinansowanie, złożonych przez powiaty w ramach konkursu 3.5 PO KL, oraz wstępne, wyniki ewaluacji zewnętrznej prowadzonej przez firmę Coffey International Development oraz Ośrodek Ewaluacji. Dane zostały zebrane w odniesieniu do pierwszych 150 wniosków projektowych przyjętych do dofinansowania. Najwięcej projektów realizowanych jest w województwie dolnośląskim (22) i wielkopolskim (19), najmniej zaś (po 3) w województwach świętokrzyskim i opolskim.

W realizację – pośrednio lub bezpośrednio – zaangażowanych jest 192 instytucji w tym: 77 placówki doskonalenia nauczycieli, 33 biblioteki pedagogiczne oraz 82 poradnie psychologiczno-pedagogiczne. Niemal 30% powiatów, które otrzymały dofinansowanie, realizuje projekt we współpracy z więcej niż jedną placówką wsparcia – ponadto pięć powiatów zdecydowało się na współpracę z instytucjami niepublicznymi.

W działaniach pilotażowych bierze udział niemal 6 tysięcy placówek oświatowych (14% z nich to przedszkola). W powiatach realizowane są zadania związane z procesowym wspomaganiami szkół oraz organizacją sieci współpracy i samokształcenia, a w przypadku 87% powiatów przygotowywane są również powiatowe programy wspomagania, będące strategią działania samorządów terytorialnych w obszarze wspomagania szkół.

W ramach procesowego wspomagania 740 zewnętrznych konsultantów - SORE wspiera blisko 90 tysięcy nauczycieli. Ponadto 17 tysięcy nauczycieli bierze udział w pracach 702 sieci współpracy i samokształcenia.

Główne cele, jakie stawiają sobie organizatorzy projektów to: poprawa jakości współpracy między placówkami, wzrost kompetencji dyrektorów, poprawa zgodności programów doskonalenia nauczycieli z potrzebami oraz wzrost kompetencji nauczycieli.

Pomimo wskazywanych przez organizatorów projektów ryzyk takich jak: niska motywacja nauczycieli i dyrektorów do uczestnictwa w projekcie oraz trudności z pozyskaniem osób kompetentnych do przygotowania diagnoz i programów wsparcia, nowy model jest pozytywnie oceniany przez uczestników. Świadczą o tym pierwsze zaobserwowane efekty wprowadzanych zmian, zaangażowanie poszczególnych osób, gotowość do poświęcenia prywatnego czasu, pozytywne opinie dotyczące założeń nowego systemu. Dzięki zastosowaniu modelu lepiej rozpoznane są potrzeby konkretnych szkół i placówek, oferta doskonalenia jest również zdecydowanie lepiej do nich dopasowana. Co jednak szczególnie istotne – doskonalenie przestaje być incydentalne i indywidualne, ale staje się procesem, w który zaangażowani są wszyscy kluczowi aktorzy na poziomie szkoły, procesem w ramach którego wypracowywane są rozwiązania dla wskazanych potrzeb rozwojowych.